

Äldste Larry R. Lawrence

i de sjuttios kворum

Modigt föräldraskap

Det världen verkligen behöver är modiga föräldrar som vågar höja sina röster och ta ställning.

Jag vill idag tala till er som är föräldrar till tonåringar. Era skärpta och energiska ungdomar utgör kyrkans framtid och därför är de det främsta målet för motståndarens angrepp. Många av er, trofasta mödrar och fäder, lyssnar på konferensen idag med en bön om att få svar på hur ni ska vägleda era barn genom dessa viktiga år. Mina äldsta barnbarn har nyligen blivit tonåringar, så det här ämnet ligger mig varmt om hjärtat. Det finns inga felfria föräldrar och inga lätta svar, men vi kan sätta vår lit till sanningens principer.

Temat för veckoträffarna 2010 för Unga män och Unga kvinnor togs från Josua. Det börjar med orden: "Var stark och frimodig ... Var ... inte förskräckt" (Jos 1:9). Det här uttrycket i skrifterna skulle vara ett bra tema för föräldrarna också. Det världen verkligen behöver i de här sista dagarna är modiga föräldrar som vågar höja sina röster och ta ställning.

Föreställ er ett ögonblick att er dotter sitter på järnvägsspåret och ni hör tågvislan i bakgrunden. Skulle ni uppmana henne att flytta på sig? Eller skulle tveka för att ni oroar er för att hon skulle tycka ni var överbeskyddande? Om hon struntade i er varning, skulle ni snabbt flytta henne till en trygg plats? Naturligtvis skulle

ni det! Er kärlek till er dotter skulle överskugga alla andra synpunkter. Ni skulle värdera hennes liv mer än hennes tillfälliga positiva inställning till er.

Svårigheter och frestelser attackerar våra tonåringar med ilfarten och effekten av ett godståg. Som vi påminns i tillkännagivandet om familjen har föräldrarna ansvaret att beskydda sina barn.¹ Det innebär både andligt och fysiskt beskydd.

I Mormons bok läser vi om Alma den yngres råd till sin vilsegångne son. Corianton hade begått några allvarliga fel medan han var missionär bland zoramiterna. Alma älskade honom tillräckligt mycket för att tala rakt på sak om problemet. Han uttryckte sin stora besvikelse över att hans son varit omoralisk och förklarade syndens allvarliga följder för honom.

Jag inspireras varje gång jag läser Almas modiga ord: "Och nu säger Herrens Ande till mig: Befall dina barn att göra gott ... Därför befäller jag dig, min son, i fruktan för Gud, att du avstår från din ondskas" (Alma 39:12). Detta tidiga ingripande från hans far blev en vändpunkt för Corianton. Han omvände sig och tjänade trofast därefter (se Alma 42:31; 43:1–2).

Jämför Almas exempel med en annan fars exempel i skrifterna, nämligen Eli i Gamla testamentet.

Eli verkade som högpräst i Israel när profeten Samuel var ung. Det står i skrifterna att Herren tillrättavisade honom strängt därför "att hans söner drog förbannelse över sig, utan att han tillrättavisade dem" (1 Sam 3:13). Elis söner omvände sig aldrig och hela Israel fick lida på grund av deras missgärningar. Berättelsen om Eli lär oss att föräldrar som älskar sina barn inte har råd att låta sig skrämmas av dem.

För flera år sedan påminde äldste Joe J. Christensen oss under en generalkonferens: "Föräldraskap är inte en tävling i popularitet."² I samma anda har äldste Robert D. Hales sagt: "Ibland är vi rädda för våra barn — rädda att rådgöra med dem av fruktan för att sära dem."³

För många år sedan ville vår sju-tonårige son resa bort över helgen med sina vänner, som alla var bra pojkar. Han bad om tillåtelse att få göra det. Jag ville säga ja, men av någon anledning kändes det obehagligt. Jag berättade för min hustru om mina känslor, och hon gav mig sitt stöd. "Vi måste lyssna på den varnande rösten", sade hon.

Naturligtvis blev vår son mycket besviken och frågade varför vi inte ville att han skulle åka. Jag svarade helt ärligt att jag inte visste varför. "Det känns helt enkelt inte bra", förklarade jag, "och jag älskar dig för mycket för att ignorera sådana känslor." Jag blev ganska förvånad när han sade: "Det är okej, pappa. Jag förstår."

Ungdomarna förstår mer än vi inser, för de har också den Helige Andens gåva. De försöker känna igen Anden när han talar och de ser vårt exempel. De lär sig av oss att lyssna på maningarna de får — de lär sig att om något "inte känns bra" är det bäst att låta bli.

Det är mycket viktigt att man och hustru är överens när de fattar beslut

som föräldrar. Om den ena föräldern besväras av något borde de inte ge sin tillåtelse. Om den ena känner obehag vid tanken på en film, ett tv-program, ett videospel, en fest, en klänning, en baddräkt eller en internetaktivitet, så var modiga nog att stödja varandra och säga nej.

Jag vill läsa ett brev för er från en förtvivlad mor. Hennes tonårige son hade gradvis förlorat Anden och kommit bort från kyrkan. Hon förklarade hur det hände: "Under hela min sons tonårstid oroade jag mig och försökte hindra honom från att spela våldsamma videospel. Jag talade med min man och visade honom artiklar i *Ensign* och i dagstidningar som varnade för dessa spel. Men min man tyckte att det var okej. Han sade att vår son inte använde droger och att jag skulle sluta oroa mig. Ibland gömde jag handkontrollerna men min man hittade dem och gav tillbaka dem. Det började bli lättare

att ge efter ... än att motarbeta det. Jag känner verkligen att videospel är lika beroendeframkallande som droger. Jag skulle göra allt för att andra föräldrar inte ska behöva gå igenom samma sak."

Bröder och systrar, om er make eller maka känner sig besvärad av något, visa respekt för de känslorna. När ni väljer den lättaste utvägen genom att inget säga eller göra, kanske ni möjliggör destruktivt beteende.

Föräldrar kan förhindra stora sorger genom att lära sina barn att vänta med romantiska relationer tills de är mogna för äktenskapet. Att för tidigt ha stadigt sällskap med en pojkvän eller flickvän är farligt. Att bli ett "par" skapar en känslomässig intimitet som ofta leder till fysisk intimitet. Satan känner till det här förloppet och använder det till sin fördel. Han gör vad som helst för att hindra unga män från att gå ut som missionärer och att tempeläktenskap ingås.

Det är livsviktigt att föräldrar vågar höja sina röster och ingripa innan Satan lyckas med sina uppsåt. President Boyd K. Packer lärde att "när det gäller moral har vi både *rätten* och *skyldigheten* [att] höja en varnande röst."⁴

Det har alltid varit min uppfattning att inget verkligt bra sker sent på kvällen och att unga människor behöver veta när de förväntas komma hem.

Ett stort mått visdom visas av föräldrar som inte går och lägger sig förrän deras barn har återvänt hem. Unga män och kvinnor fattar bättre beslut när de vet att deras föräldrar väntar på dem för att få höra om kvällens aktiviteter och sedan kysser dem godnatt.

Får jag ge er min personliga varning om en vana som förekommer i många kulturer. Jag menar övernattningar eller att sova över hos en vän. Som biskop upptäckte jag att alltför många ungdomar bröt Visdomsordet

eller kyskhetslagen för första gången när de sov över hos vänner. Alltför ofta såg de på pornografi för första gången eller fick sin första kontakt med polisen när de tillbringade natten borta från hemmet.

Kamrattrycket är starkare när våra barn är borta från vårt inflytande och när deras motstånd försvagas sent på kvällen. Om ni någonsin har känt er illa till mods inför en övernattnings, var då inte rädda för att följa den varnande rösten. Var alltid bedjande

när det gäller att skydda era dyrbara barn.

Modigt föräldraskap betyder inte alltid att man ska säga nej. Föräldrar behöver också modigt säga ja till nutida profeters råd. Våra ledare i kyrkan har gett oss rådet att upprätta rättfärdiga mönster i vårt hem. Överväg att använda er av fem grundläggande vanor som har makten att stärka våra ungdomar: familjebön, skriftstudier i familjen, familjens hemafton, familjemiddag

och regelbundna personliga samtal med varje barn.

Det krävs mod att samla barnen från det de håller på med och knäböja tillsammans som familj. Det krävs mod att stänga av teven och datorn och att hjälpa er familj utforska skrifterna varje dag. Det krävs mod att säga nej till andra aktiviteter på måndagskvällen så att den kvällen kan användas till familjen. Det krävs mod och viljestyrka att undvika för många aktiviteter så att familjen kan äta middag tillsammans.

Ett av de effektivaste sätten att påverka en son eller dotter är att ha ett personligt samtal med dem. Genom att noggrant lyssna kan vi upptäcka deras hjärtas önskningar, hjälpa dem sätta upp rättfärdiga mål och berätta om de andliga intryck vi har fått om dem. Rådgivning kräver mod.

Försök föreställa er vad det uppväxande släktet kunde bli om de här fem mönstren för rättfärdighet tillämpades regelbundet i varje hem. Våra ungdomar skulle bli som Helamans armé: oövervinnliga (se Alma 57:25–26).

Att uppfostra tonåringar i de sista dagarna är ett mycket ödmjukande uppdrag. Satan och hans efterföljare strävar efter att bringa det här släktet på fall. Herren förväntar sig att tappra föräldrar ska lyfta upp dem. Föräldrar, "var starka och frimodiga, var inte förskräckta" (se Josua 1:9). Jag vet att Gud hör och besvarar era böner. Jag vittnar om att Herren stöder och välsignar modiga föräldrar. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liahona*, okt. 2004, s. 49.
2. Joe J. Christensen, "Att fostra barn i en förenad miljö", *Nordstjärnan*, jan. 1994, s. 11.
3. Robert D. Hales, "Med en god förälders djupa känsla: Ett hoppets budskap till familjerna", *Liahona*, maj 2004, s. 90.
4. Boyd K. Packer, "Vår moraliska miljö", *Nordstjärnan*, juli 1992, s. 63.